

[Rahbæk Møller]

Forslaget om fradrag for grundforskning kan vi støtte for at glæde regeringen, det har nemlig ingen som helst virkning. Det er aldrig nogen sinde sket, at en virksomhed har fået nægtet fradragsret for forskningsudgifter, fordi skattevæsenet hævdede, at der var tale om grundforskning og ikke anvendt forskning; så det kan vi godt støtte, det sker der ikke noget ved.

Forslaget om 125 pct.s fradrag for forskningsudgifter i forbindelse med EUREKA og EF-projekter er vi ikke glade for – det er vi faktisk imod – men jeg vil samtidig rose regeringen for, at den er kommet med dette forslag i en så begrænset udformning, for der har jo været et ret stort pres for, at man generelt skulle indføre 125 pct.s fradrag for forskningsudgifter, og dette her er trods alt kun småting.

Fradragsret for gaver til forskningsinstitutioner mener vi bør ses i sammenhæng med fradragsret for sponsorvirksomhed generelt. Det er vi ikke stemt for, og jeg synes under alle omstændigheder, det er forkert at tage en enkelt ting ud.

Endelig er der frigivelse af gamle investeringsfondshenlæggelser til eksportfremstød og til forskning og udvikling. Det er ikke vores kop te, men jeg er også nødt til at sige, at det heller ikke er noget, der ophidser os voldsomt, for jeg tror hverken der er ret megen effekt eller ret mange udgifter i det.

Som det fremgår, har jeg faktisk set ret afslappet på de fleste af de forslag, der angiveligt skulle fremme forskningen, af den simple grund, at jeg ikke tror, de har nogen virkning, og derfor heller ikke tror, de vil koste noget videre, men det er jo i sig selv et problem, for vi har sandelig det problem, at erhvervslivets forskning er alt for beskedent, og derfor er det et selvstændigt problem, at regeringen i stedet for at gøre noget ved det kommer med nogle forslag, der tilsyneladende kun har til formål at vise, at nu gør regeringen noget, men gør så ikke noget alligevel – det er et selvstændigt problem.

Aage Frandsen (SF):

SF er enig i de intentioner, der ligger i det socialdemokratiske forslag. Vi er også på en række punkter enige i de elementer, som indgår i den politik, det er udtryk for, men da

forslaget ikke er særlig præcist, er det også lidt svært for os at vide, hvor præcis enige vi er.

Vi er for det første enige i det forslag, som bærer overskriften »Social retfærdighed«, forslaget om, at dagpengesatserne for efterlønsmodtagere og kontanthjælp skal hæves med 10 pct. Det svarer helt til det forslag, vi selv har fremsat. Vi mener, vi senere må vende tilbage til, hvornår vi kan forhøje den yderligere, sådan at det sidste efterslæb bliver indhentet. Det burde allerede være sket nu, men vi er villige til – og det fremgår af vort eget forslag – at tage det i to trin.

Efterlønsmodtagerne, bistandsklienterne og de arbejdsløse har allerede båret nok.

Vi er også enige i forslaget om, at 9-måneders-reglen i bistandsloven skal afskaffes – det er en af skampletterne i vort sociale system. Vi er også enige i forslaget om, at folkepensionisternes vilkår skal forbedres, men jeg vil gerne understrege, at vi mener, at det er vigtigt, at det især bliver de pensionister, der kun har deres folkepension at leve af, som får et ordentligt løft.

Dette forslag går ud fra, at der er en nøje sammenhæng mellem arbejdsmarkedspolitikken og uddannelsespolitikken, og det er vi helt enige i. Det er vi både ud fra en betragtning om, at det er vigtigt af hensyn til at skabe lige muligheder, og ud fra en betragtning om, at vi skal gavne landets konkurrencesituation.

En af de vigtigste reformer, vi i den forbindelse forhåbentlig får gennemført inden for overskuelig tid, er en reform vedrørende betalt frihed til uddannelse. Vi skulle gerne gøre det muligt for mennesker, der er på arbejdsmarkedet, at få orlov til at deltage i en uddannelse og samtidig sikre, at de har økonomiske muligheder for at benytte sig af en sådan orlov.

Men da der i første omgang formentlig er begrænsede økonomiske muligheder til rådighed, og da der muligvis også er kapacitetsproblemer på uddannelsesområdet, mener vi, det igen er vigtigt at understrege, ligesom forslaget gør, at det først og fremmest er dem med de korteste uddannelser, som skal have tilbudet først.

Men samtidig er det vigtigt, til trods for at der er gjort noget de senere år på erhvervsud-